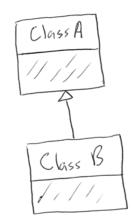
Llenguatges de Programació

Conceptes avançats

Jordi Petit, Fernando Orejas, Gerard Escudero

UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE CATALUNYA BARCELONATECH

Facultat d'Informàtica de Barcelona

Contingut

- Recursivitat
 - Tail Call
 - Continuation-Passing Style
 - Trampolining
- Orientació a Objectes
- Subtipus i variància de tipus
- Clausures
- Programació asíncrona

Recursivitat

Tail Recursion: la crida recursiva es fa just abans de retornar el valor.

Factorial recursiu:

```
def f_rec(n):
   if n == 0:
     return 1
   else:
     return n * f_rec(n-1)
```

Factorial tail recursion:

```
def f_tailrec(n, resultat = 1):
   if n == 0:
     return resultat
   else:
     return f_tailrec(n-1, n*resultat)
```

- Tail Recursion Optimization: optimització en que el compilador substitueix la crida per recursiva per un salt.
- Python no ho suporta:

```
f_rec(1000)
RecursionError: maximum recursion depth exceeded in comparison
```

• Altra opció és passar-la a **iterativa**.

Tail Recursion

Però encara és útil:

Recursivitat normal:

```
fib(40) = 165580141
temps(s): 21.715350
```

Tail recursion:

```
fib(40) = 165580141
temps(s): 0.000117
```

^{*} Hem utilitzat el mòdul pytictoc per mostrar el temps d'execució.

Tail Recursion

Per què funciona?

```
>>> slow_fib(4)
4 ##  # parametre i pila
3 ###
2 ####
1 #####
1 ####
1 ####
2 ###
1 ####
5  # resultat
```

```
>>> quick_fib(4)
4 ##
3 ###
2 ####
1 #####
5
```

^{*} Hem utilitzat el mòdul traceback per mostrar la mida de la pila.

Contingut

- Recursivitat
 - Tail Call
 - Continuation-Passing Style
 - Trampolining
- Orientació a Objectes
- Subtipus i variància de tipus
- Clausures
- Programació asíncrona

Continuation-Passing Style

És una tècnica de la programació funcional en la que es retornen les funcions a aplicar al resultat, en lloc dels valors.

Exemple:

```
expr = lambda: (1 + 2) * 3 + 4
expr() = 13
```

Fem una funció per cada operació.

Com funciona la pila?

```
expr ##
mes2 ###
per3 #####
mes4 ######
13
```

Recorda una mica als *thunks* del Haskell.

CPS amb funcions recursives

Amb una funció recursiva és més natural.

Exemple:

Pila?

```
fact_cps ##
fact_cps ###
fact_cps ####
fact_cps #####
fact_cps ######
fact_cps ######
fact_cps ######
fact_cps ######
720
```

Continuem tenint el problema de la pila:

```
fact_cps(1000, identitat)
RecursionError: maximum recursion depth exceeded while calling a Python object
```

Contingut

- Recursivitat
 - Tail Call
 - Continuation-Passing Style
 - Trampolining
- Orientació a Objectes
- Subtipus i variància de tipus
- Clausures
- Programació asíncrona

Trampolining

És una tècnica que evita el creixement de la pila.

Funció trampolí:

```
def trampoline(f, *args):
    v = f(*args)
    while callable(v):
     v = v()
    return v
```

Crida a la funció mentre la continuació sigui de tipus funció (*callable*).

Adaptació per al trampolí:

Trampolining

Funcionament de la pila:

```
trampoline(fact_cps2, 6, identitat)

trampoline ##
fact_cps2 ###
fact_cps2 ####
```

Funciona!

Contingut

- Recursivitat
- Orientació a Objectes
 - Herència
 - Declaració de subclasses
 - Vinculació
- Subtipus i variància de tipus
- Clausures
- Programació asíncrona

Programació orientada a objectes

Elements principals de la POO:

- Reutilització de codi
- Modularitat
- Facilitat de manteniment
- Ampliació de funcionalitats
- Abstracció
- Encapsulació
- Herència

L'herència i la relació de subclasses tenen per objectiu:

- Estructurar millor el codi.
- Reaprofitar millor el codi.
- Simplificar el disseny.

Exemple:

```
class Empleat {...}
function sou(e: Empleat): number {...}
e = new Empleat()
s = sou(e)
```

Amb programació "clàssica":

```
function sou(e: Empleat): number {
   if (e.es_venedor()) {
      ...
   } else if (e.es_contable()) {
      ...
   } else if (e.es_executiu()) {
      ...
   }
}
```

Amb POO:

```
class Empleat {
    function sou(): number {...}
}

class Venedor extends Empleat {
    function sou(): number {...}
}

class Comptable extends Empleat {
    function sou(): number {...}
}

...
}
```

A cada subclasse es poden re definir operacions de la classe base.

```
class Empleat {
    function sou(): number {...}
}

class Venedor extends Empleat {
    function sou(): number {...}
}

class Comptable extends Empleat {
    function sou(): number {...}
}
```

A cada subclasse es poden definir noves operacions.

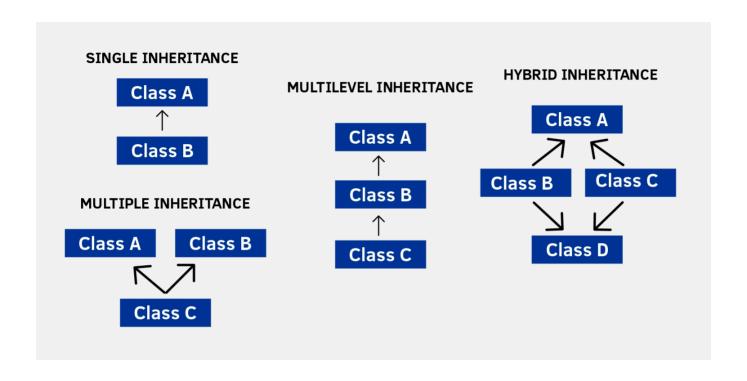
```
class Empleat {
    function sou(): number {...}
}

class Venedor extends Empleat {
    function comissio(): number {...}
}

class Comptable extends Empleat {
    function fulls_de_calcul(): FullCalcul[] {...}
}
```

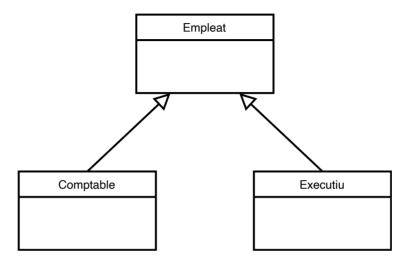
L'operació que es crida depèn de la (sub)classe de l'objecte en temps d'execució (*late binding*).

Herència

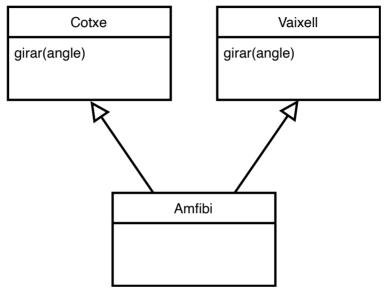
Herència simple

Una classe només pot ser subclasse d'una altra classe.

Herència múltiple

Una classe pot ser subclasse de més d'una classe.

■ Vaixell amb Rodes d'en J. Petit: Oasi #25

Promesa de l'00

Si es canvia l'estructura salarial:

- En programació "clàssica" cal refer del tot la funció sou() (i potser més operacions).
- En programació "OO", es canvien les classes i el mètode sou() d'algunes.

Contingut

- Recursivitat
- Orientació a Objectes
 - Herència
 - Declaració de subclasses
 - Vinculació
- Subtipus i variància de tipus
- Clausures
- Programació asíncrona

Declaració de subclasses en C++

```
class Empleat { ... };
class Venedor: Empleat { ... };
```

O també:

```
class Venedor: public    Empleat { ... };
class Venedor: protected    Empleat { ... };
class Venedor: private    Empleat { ... };
```

Amb herència múltiple:

```
class Cotxe { ... };
class Vaixell { ... };
class Hibrid: public Cotxe, public Vaixell { ... };
```

Resolució de conflictes:

```
hibrid.Cotxe::girar(90);
hibrid.Vaixell::girar(90);
```

Declaració de subclasses en Java

```
class Empleat { ... }
class Venedor extends Empleat { ... }
```

En Java no hi herència múltiple amb classes, però sí amb interfícies:

```
interface Cotxe { ... }
interface Vaixell { ... }
class Hibrid implements Cotxe, Vaixell { ... }
```

Les interfícies de Java són com les classes de Haskell (quin embolic!).

Declaració de subclasses en Python

```
class Empleat:
    ...
class Venedor(Empleat):
    ...
```

Amb herència múltiple:

```
class Hibrid(Cotxe, Vaixell):
    ...
```

Resolució de conflictes:

• Quan a les dues classes hi ha mètodes amb el mateix nom, s'hereta el de la primera.

Visibilitat dels membres

Els LPs limiten la visibilitat dels membres (atributs i mètodes) de les classes:

Ajuda a:

- Encapsular els objectes en POO.
- Definir una interfície clara i independent de la implementació.
- Prevenir errors en el codi.

Visibilitat en C++

Els especificadors d'accés defineixen la visibilitat dels membres d'una classe.

```
class Classe {
   public:
        protected:
        private:
        ...
};
```

- public: els membres són visibles des de fora de la classe
- privat: no es pot accedir (ni veure) als membres des de fora de la classe
- **protegit**: no es pot accedir als membres des de fora de la classe, però s'hi pot accedir des de classes heretades.

```
class Classe {
    // privat per defecte
};
```

```
struct Estructura {
    // public per defecte
};
```

Visibilitat en C++

Els **especificadors d'accés** també defineixen la visibilitat dels membres quan es deriva una classe:

```
class SubClasse: public Classe { ... };
```

- Els membres protegits de Classe són membres protegits de SubClasse.
- Els membres públics de Classe són membres públics de SubClasse.

```
class SubClasse: protected Classe { ... };
```

• Els membres protegits i públics de Classe són membres protegits de SubClasse.

• Els membres públics i protegits de Classe són membres privats de SubClasse.

Visibilitat en C++

```
class A {
    public:
      int x:
    protected:
      int y;
    private:
       int z;
};
class B : public A {
   // x és public
   // y és protegit
   // z no és visible des de B
};
class C : protected A {
   // x és protegit
   // y és protegit
   // z no és visible des de C
};
class D : private A {
   // x és privat
   // y és privat
   // z no és visible des de D
};
```

Visibilitat en Java

Els **nivells d'accés** defineixen la visibilitat dels membres (atributs i mètodes) d'una classe.

```
class Classe {
   public ...
   protected ...
   private ...
}
```

- public: aquest membre és accessible des de fora de la classe
- **privat**: no es pot accedir (ni veure) en aquest membre des de fora de la classe
- **protegit**: no es pot accedir en aquest membre des de fora de la classe, però s'hi pot accedir des de classes heretades.
- res: només el codi en el package actual pot accedir aquest membre.

Visibilitat en Java

En Java no es pot limitar la visibilitat heretant classes (sempre és "public").

```
class SubClasse extends Classe { ... }
```

- Els membres protegits de Classe són membres protegits de SubClasse.
- Els membres públics de Classe són membres públics de SubClasse.

Visibilitat en Java

```
package p:
public class A {
    public int a:
    protected int b:
    private int c;
   int d:
class B extends A {
   // a és visible des de B
   // b és visible des de B
   // c no és visible des de B
   // d és visible des de B
// A.a és visible des de p
// A.b és visible des de p
// A.c no és visible des de p
// A.d és visible des de p
```

```
package q:
import p.*:
class C extends p.A {
   // a és visible des de C
   // b és visible des de C
   // c no és visible des de C
   // d no és visible des de C
// A.a és visible des de q
// A.b no és visible des de q
// A.c no és visible des de q
// A.d no és visible des de a
```

Visibilitat en Python

En Python no hi ha restriccions de visibilitat.

Tot és visible.

Per *convenció*, els membres que comencen per [(però no per [) són privats.

Contingut

- Recursivitat
- Orientació a Objectes
 - Herència
 - Declaració de subclasses
 - Vinculació
- Subtipus i variància de tipus
- Clausures
- Programació asíncrona

Tipatge estàtic i tipatge dinàmic

Tipatge estàtic: La verificació de tipus que es realitza durant la compilació del codi.

- El compilador comprova si les variables s'utilitzen de manera coherent amb el seu tipus durant la compilació del codi.
- Si hi ha un error de tipus, el compilador no genera codi.
- Ajuda a detectar i corregir errors abans d'executar el codi, evitant problemes durant l'execució.

Tipatge dinàmic: La verificació de tipus que es realitza durant l'execució del codi.

- El tipus de la variable es determina en temps d'execució
- Si hi ha un error de tipus, aquest no es detectarà fins que el codi s'executi.

Late binding (vinculació)

El **late binding** és el procés pel qual es determina (en temps d'execució) quin mètode cal cridar en funció del tipus dinàmic d'un objecte.

```
class Animal {
    parlar() {
        print("qrr")
class Gat extends Animal {
    parlar() {
        print("mèu")
class Gos extends Animal {
    parlar() {
        print("bub")
function parlarN(animal: Animal,
                 n: number) {
    repeat (n) {
        animal.parlar() late binding
```

Vinculació en Java

En Java, els objectes tenen un tipus estàtic i un tipus dinàmic:

```
Animal animal;
animal = new Gat();
```

- El tipus estàtic d'animal és Animal.
- El tipus dinàmic d'animal és Gat.

El tipus dinàmic ha de ser un subtipus del tipus estàtic.

En temps de compilació, es comprova que les crides es puguin aplicar al tipus estàtic.

En temps d'execució, la vinculació es fa en funció del tipus dinàmic.

Vinculació en Java

Donada una declaració C c; i una operació c.m():

- En temps de compilació, es verifica que la classe C tingui el mètode m (directament o a través d'herència).
- En temps d'execució, es crida al m de la classe corresponent al tipus dinàmic de c o de la seva superclasse més propera que l'implementi.

Vinculació en Java

```
class Animal {
    void parlar() {
        print("grr");
class Gat extends Animal {
    void parlar() {
        print("mèu");
    void filar() {
        print("rum-rum");
void parlarN(Animal animal, int n) {
    for (int i = 0; i < n; ++i) {</pre>
        animal.parlar();
```

Vinculació en Python

En Python, el tipus dels objectes és dinàmic.

```
>>> e = Empleat()
>>> v = Venedor()
>>> type(e)
<class '__main__.Empleat'>
>>> type(v)
<class '__main__.Venedor'>
>>> v = e
>>> type(v)
<class '__main__.Empleat'>
```

Donada una operació c.m():

• En temps d'execució, es crida al m de la classe corresponent al tipus dinàmic de c o de la seva superclasse més propera que l'implementi.

Vinculació en Python

```
class Animal:
    def parlar(self):
        print("grr")

class Gat(Animal):
    def parlar(self):
        print("mèu")
    def filar(self):
        print("rum-rum")

def parlarN(animal, n):
    for _ in range(n):
        animal.parlar()
```

En C++, els objectes estàtics tenen un tipus estàtic.

```
Animal a = Gat();
```

- El tipus estàtic d'a és Animal: quan se li assigna un Gat es perd la part extra.
- (Recordeu: El pas per còpia fa una assignació)

Els objectes dinàmics (punters i referències) tenen un tipus estàtic i un tipus dinàmic.

```
Animal* a = new Gat();
```

- El tipus estàtic d'a és punter a Animal.
- El tipus dinàmic d'a és punter a Gat.

```
Animal& a = Gat();
```

- El tipus estàtic d'a és referència a Animal.
- El tipus dinàmic d'a és referència a Gat.

Per a objectes estàtics, la vinculació és estàtica.

El tipus dinàmic ha de ser un subtipus del tipus estàtic.

En temps de compilació, es comprova que les crides es puguin aplicar al tipus estàtic.

En temps d'execució, la vinculació es fa en funció del tipus dinàmic, sobre els mètodes marcats virtual.

```
class Animal {
    virtual void parlar() {
        print("grr");
class Gat: Animal {
    virtual void parlar() {
        print("mèu");
    virtual void filar() {
        print("rum-rum");
void parlarN(Animal animal, n: int) {
    for (int i = 0; i <n; ++i) {</pre>
        animal.parlar();
```

Com que parlarN rep un Animal per còpia, al cridar parlarN(gat, 3) es perd la part de gat.

```
class Animal {
    virtual void parlar() {
        print("grr");
class Gat: Animal {
    virtual void parlar() {
        print("mèu");
    virtual void filar() {
        print("rum-rum");
void parlarN(Animal* animal, n: int) {
    for (int i = 0; i <n; ++i) {</pre>
        animal->parlar();
```

Com que parlarN rep un punter a Animal, al cridar parlarN(gat, 3) el tipus dinàmic continua sent Gat.

```
class Animal {
    virtual void parlar() {
        print("grr");
class Gat: Animal {
    virtual void parlar() {
        print("mèu");
    virtual void filar() {
        print("rum-rum");
void parlarN(Animal& animal, n: int) {
    for (int i = 0; i <n; ++i) {</pre>
        animal.parlar();
```

Com que parlarN rep un Animal per referència, al cridar parlarN(gat, 3) el tipus dinàmic continua sent Gat.

```
class Animal {
    void parlar() {
        print("grr");
    }
}

class Gat: Animal {
    void parlar() {
        print("mèu");
    }
}

void parlarN(Animal& animal, n: int) {
    for (int i = 0; i <n; ++i) {
        animal.parlar();
    }
}</pre>
```

Com que parlar no és virtual, parlarN no fa late binding.

Contingut

- Recursivitat
- Orientació a Objectes
- Subtipus i variància de tipus
- Clausures
- Programació asíncrona

Definició 1:

s és subtipus de t si tots els valors d's són valors de t.

Exemple en Pearl:

```
subset Evens of Int where {$_ % 2 == 0}
```

Aquesta mena de subtipus no són habituals en els LPs.

Definició 2:

s és subtipus de t si qualsevol funció que es pot aplicar a un objecte de tipus t es pot aplicar a un objecte de tipus s.

Exemple en C++:

Aquesta és la definició en què es basa la programació orientada a objectes.

Definició 2':

s és subtipus de t si en tot context que es pot usar un objecte de tipus t es pot usar un objecte de tipus s.

Aquesta és la definició en què (a vegades es diu que) es basa la programació orientada a objectes.

Les definicions 1 i 2 no són equivalents:

- Si s és subtipus de t segons la Def. 1, llavors també ho és d'acord amb la Def. 2.
- La inversa, en general, no és certa. És a dir, si s és subtipus de t d'acord amb la Def. 2, llavors no té perquè ser-ho d'acord amb la Def. 1.

Exemple:

```
class T {
   int x;
};

class S : T {
   int y;
}
```

Els valors de S no es poden veure com un subconjunt dels valors de T, ja que tenen més elements.

Definició 3:

s és subtipus de t si tots els objectes de s es poden convertir implícitament a objectes de t (*type casting* o coerció).

Comprovació i inferència amb subtipus

Si e :: s i s <= t, llavors e :: t.Si e :: s, s <= t i f :: t -> t', llavors f e :: t'.

La notació e :: t indica que e és de tipus de t. La notació s ≤ t indica que s és un subtipus de t.

Comprovació i inferència amb subtipus

- Si e :: s i s <= t, llavors e :: t.
- Sie:: s, s <= tif:: t -> t', llavors f e :: t'.

Per tant,

• Si e :: s, s <= t i f :: t -> t, llavors f e :: t.

Però no podem assegurar que f e :: s! Per exemple, si tenim

- x :: parell
- parell <= int
- function es positiu(int): boolean
- function incrementa(int): int

Llavors

- es_positiu(x) :: bool ✓
- incrementa(x) :: int ✓
- incrementa(x) :: parell X

El cas de l'assignació

- Si x :: tie :: si s <= t, llavors x = e és una assignació correcta.
- Si x :: si e :: ti s <= t, llavors x = e és una assignació incorrecta.

Exemples:

- Six :: intie :: parell, x = e no té problema.
- Si x :: parellie :: int, x = e crearia un problema: e potser no és parell.

El cas de les funcions

• Sis <= tis' <= t', llavors (s -> s') <= (t -> t')?

El cas de les funcions

Si s <= t i s' <= t', llavors (s -> s') <= (t -> t')?
No!
Suposem que f :: parell -> parell i que g :: int -> int.
Si (s -> s') <= (t -> t'), llavors sempre que puguem usar g, podem usar f al seu lloc. Com que g 5 és legal, f 5 també seria legal. Però f espera un parell i 5 no ho és.

El cas de les funcions

Si s <= ti s' <= t', llavors (s -> s') <= (t -> t')?
No!
Suposem que f :: parell -> parell i que g :: int -> int.
Si (s -> s') <= (t -> t'), llavors sempre que puguem usar g, podem usar f al seu lloc. Com que g 5 és legal, f 5 també seria legal. Però f espera un parell i 5 no ho és.

• En canvi, si s <= t i s' <= t', llavors (t -> s') <= (s -> t') és correcte.

• Si s \leq t, podem assegurar que List s \leq List t?

• Si s \leq t, podem assegurar que List s \leq List t?

No!

```
class Animal
class Gos extends Animal
class Gat extends Animal

function f(animals: List<Animal>) {
    animals.push(new Gat()) // perquè no?
}

gossos: List<Gos> = ...
f(gossos) // ai, ai
```

• Si s \leq t, podem assegurar que List t \leq List s?

• Si s \leq t, podem assegurar que List t \leq List s?

No!

Variància de constructors de tipus

Sigui C un constructor de tipus i sigui s <= t.

- Si C s <= C t, llavors C és covariant.
- Si C t <= C s, llavors C és contravariant.
- Si no és covariant ni contravariant, llavors C és **invariant**.

Variància de constructors de tipus

Sigui C un constructor de tipus i sigui s <= t.

- Si C s <= C t, llavors C és covariant.
- Si C t <= C s, llavors C és contravariant.
- Si no és covariant ni contravariant, llavors C és **invariant**.

Hem vist doncs que:

- El constructor -> és contravariant amb el primer paràmetre.
- El constructor -> és covariant amb el segon paràmetre.
- El constructor List és invariant.

Contingut

- Recursivitat
- Orientació a Objectes
- Subtipus i variància de tipus
- Clausures
 - Partial
 - Objectes sense classe
 - Memorització
 - Decoradors
- Programació asíncrona

Clausures

Al retornar funcions es creen clausures (*closure*):

• tanca l'abast (*scope*) lèxic del voltant i captura els seus valors.

Fixeu-vos en que si la funció interna tornés només una funció, no funcionaria.

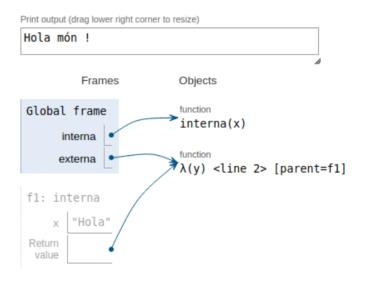

diagrama: Python Tutor

Contingut

- Recursivitat
- Orientació a Objectes
- Subtipus i variància de tipus
- Clausures
 - Partial
 - Objectes sense classe
 - Memorització
 - Decoradors
- Programació asíncrona

Partial

Podem currificar en python?

```
def partial ( f , x ):
    def g(* args ):
        return f (*(( x ,) + args ))
    return g
```

Exemple:

```
multiplica = lambda x, y: x * y
doble = partial(multiplica , 2)
```

```
doble(3) 6
```

Partial++

Més general:

```
def partialN (* args ):
    def g(* args2 ):
        f = args [0]
        xs = args [1:] + args2
        return f (* xs)
    return g
```

Exemple:

Contingut

- Recursivitat
- Orientació a Objectes
- Subtipus i variància de tipus
- Clausures
 - o Partial
 - Objectes sense classe
 - Memorització
 - Decoradors
- Programació asíncrona

Objecte punt sense classe

- Recursivitat
- Orientació a Objectes
- Subtipus i variància de tipus
- Clausures
 - o Partial
 - Objectes sense classe
 - Memorització
 - Decoradors
- Programació asíncrona

Test de funcions

```
from pytictoc import TicToc

def test(n):
    def prec(x):
        return '{:.6f}'.format(x)

    def clausura(f):
        t = TicToc()
        t.tic();
        print('f(', n,') = ', f(n), sep='')
        print('temps(s):', prec(t.tocvalue()))

return clausura
```

```
def fib(n):
    if n in [0, 1]:
        return n
    return fib(n-1) + fib(n-2)
```

```
test40 = test(40)
test40(fib)

f(40) = 102334155
temps(s): 23.586690
```

Memorització genèrica

```
def memoritza (f):
    mem = {}  # la memòria

    def f2 (x):
        if x not in mem:
            mem[x] = f(x)
        return mem[x]
    return f2
```

```
fib = memoritza(fib)
test40(fib)

f(40) = 102334155
temps(s): 0.000051
```

- Recursivitat
- Orientació a Objectes
- Subtipus i variància de tipus
- Clausures
 - o Partial
 - Objectes sense classe
 - Memorització
 - Decoradors
- Programació asíncrona

Decoradors

Són un mètode per alterar quelcom invocable (callable).

Ho podem fer mitjançant les clausures.

Funciona també aplicant fib = memoritza(fib).

```
test4 = test(4)
test4(fib)

fib(1) = 1
fib(0) = 0
fib(2) = 1
fib(1) = 1
fib(3) = 2
fib(1) = 1
fib(0) = 0
fib(2) = 1
fib(4) = 3
f(4) = 3
temps(s): 0.000089
```

Decoradors parametritzats

Podem afegir arguments parametritzant els decoradors:

```
def testInterval(inici, fi):
    def decorador(f):
        def wrapper(*args):
            valor = f(*args)
            n = args[0]
            if inici <= n <= fi:</pre>
                print('fib(' + str(n) + ') = ' + \
                       str(valor))
            return valor
        return wrapper
    return decorador
@testInterval(35, 40)
def fib(n):
    if n in [0, 1]:
        return n
    return fib(n-1) + fib(n-2)
```

```
test40(fib)
fib(35) = 9227465
fib(36) = 14930352
fib(37) = 24157817
fib(38) = 39088169
fib(39) = 63245986
fib(40) = 102334155
f(40) = 102334155
temps(s): 0.000119
```

Memorització genèrica amb decoradors

```
def memoritza (f):
    mem = {}
    def f2 (x):
        if x not in mem:
            mem[x] = f(x)
        return mem[x]
    return f2

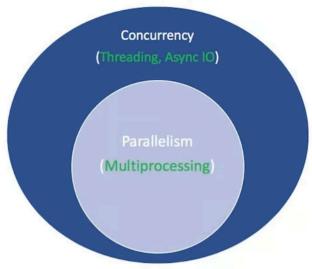
@testInterval(38, 40)
@memoritza
def fib(n):
    if n in [0, 1]:
        return n
    return fib(n-1) + fib(n-2)
```

```
fib(38) = 39088169
fib(39) = 63245986
fib(38) = 39088169
fib(40) = 102334155
f(40) = 102334155
temps(s): 0.000078
```

- Recursivitat
- Orientació a Objectes
- Subtipus i variància de tipus
- Clausures
- Programació asíncrona
 - Introducció
 - Exemples
 - Aplicacions

Introducció

- Paral·lelisme i multiprocés: programes que involucren diversos processadors al mateix temps. No és possible en python.
- Concurrència: quan el sistema admet que hi hagi 2 o més tasques funcionant al mateix temps.
- Programació asíncrona: programació multitasca en front de la segqüencial (síncrona).

font: Real Python: Async IO in Python

- Threading: model asíncron clàssic molt útil per programació multitasca amb memòria compartida.
- Async IO: nou model de programació asíncrona alternatiu als threads, però que no el substitueix. No soluciona els problemes de les race conditions

Model AsynclO

Corutina: funció asíncrona: podem aturar-la i fer-la continuar de nou.

Hello World!

```
import asyncio
async def say_hello_async():
    await asyncio.sleep(3)
    print("Hola món!")
asyncio.run(say_hello_async())
```

Funcions de l'Async IO:

- async def: defineix la corutina.
- await: torna el control fins que s'acompleix la tasca encomanada.
- asyncio.run: crida.

Exemples d'ús:

- Mòbils: consulta d'urls.
- Chatbots de telegram.
- Motors de vídeojocs.

- Recursivitat
- Orientació a Objectes
- Subtipus i variància de tipus
- Clausures
- Programació asíncrona
 - Introducció
 - Exemples
 - Aplicacions

Gestió de diferents tasques

Codi:

```
import asyncio
async def task_one():
    print("Starting task one")
    await asyncio.sleep(1)
    print("Finishing task one")
    return 1
async def task_two():
    print("Starting task two")
    await asyncio.sleep(2)
    print("Finishing task two")
    return 2
async def main():
    # Wait for all the coroutines
    results = await
         asyncio.gather(task_one(),
                        task two())
    print(results)
asyncio.run(main())
```

Sortida:

```
Starting task one
Starting task two
Finishing task one
Finishing task two
[1, 2]
```

font: Hascker Culture: Python asyncio

Funcions:

asyncio.gather: crida a diverses corutines.

Espera i fallada

Codi:

```
import asyncio
async def might_fail():
    try:
         await asyncio.sleep(2)
         print("Success!")
    except asyncio.CancelledError:
         print("Operation cancelled")
async def main():
    task = asyncio.create task(
             might fail())
    try:
         await asyncio.wait for(task,
             timeout=1)
    except asyncio.TimeoutError:
         print("Operation timed out")
         task.cancel()
         await task
if __name__ == "__main__":
    asyncio.run(main())
```

Sortida:

```
Operation cancelled
```

font: Medium: Master asyncio in Python

Funcions:

asyncio.wait_for

task.cancel

Obtenint URLs

Codi:

```
import aiohttp
import asyncio
import time

async def fetch_async(url, session):
    async with session.get(url) as response:
        return await response.text()

async def main():
    async with aiohttp.ClientSession() as session:
        page1 = asyncio.create_task(fetch_async('http://example.com', session))
        page2 = asyncio.create_task(fetch_async('http://example.org', session))
        await asyncio.gather(page1, page2)

start_time = time.time()
asyncio.run(main())
print(f"Done in {time.time() - start_time} seconds")
```

font: Medium: Mastering Python's Asyncio

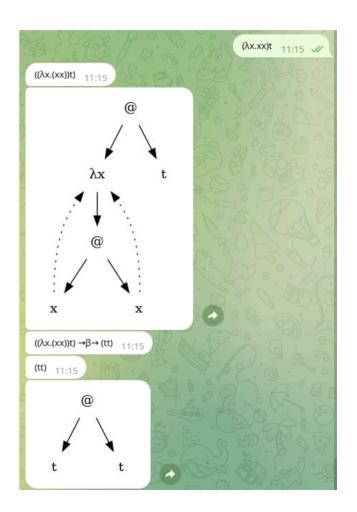
- Recursivitat
- Orientació a Objectes
- Subtipus i variància de tipus
- Clausures
- Programació asíncrona
 - Introducció
 - Exemples
 - Aplicacions

Telegram

Pràctica d'LP (primavera del 23): intèrpret de λ -càlcul.

```
async def start(update: Update,
         context: ContextTypes
              .DEFAULT TYPE):
     context.user_data['visitor'] =
         EvalVisitor()
     user = update.effective user
     msa =
AChurchBot!
Benvingut %s!
 ''' % user.first name
     await update.message.reply text(msg)
def main() -> None:
   TOKEN = open('token.txt').read()
       .strip()
   application = Application.builder()
       .token(TOKEN).build()
   application.add_handler(
       CommandHandler("start", start))
   application.run_polling()
```

python-telegram-bot funciona sobre *asyncio*.

Algorisme de Flocking

Algorisme asíncron per simular el moviment grupal d'animals com peixos, abelles, ocells... (Reynolds, 1999)

Ho veurem en C# i Unity (motor de vídeojocs) per apreciar millor l'efecte.

Algorisme bàsic:

- Apunt de Flocking
- Vídeo demostració

Implementació més complexa:

- Sebastian Lague. Coding adventure: Boids, 2019.
- Repositori github